

Ξημερώματα Κυριακής πρως Δευτέρα στις 20 Μαΐου γίνεται εμρημαός σε ένα μηχανάκι παρκαρισμένο έξω από απίτι στην οδό Άνδρου στα Ίλιαν (κοντά στο ΙΚΑ της οδού Μπίμπιζα). Στο απίτι μένουν εδώ και 15 χρόνια μετανάστες από το Μπανγκλαντές. Το ίδιο απίτι είχε γίνει και παλαιότερα (το 2012) απόχος από ομάδα φασιατών (είχαν πεταχτεί πέτρες στα παράθυρα). Παρόλο που αυτή τη φορά οι φασιάτες δεν άφπασαν κάποιο διακριτικό απημάδι για να δηλώσει την παρουσία τους (πχ στοχάδια), είναι βέβαιο πως πρόκειται για φασιατική επίθεση που απόχο είχε να αφήσει ένα μήνυμα εκφοβισμού τόσο στους ίδιους τους μετανάστες, όσο και απη γειτονιά. Η φωτιά αυτή, λοιπόν, δεν είναι ατύχημα ούτε τυχαία, ο εμρημαός αυτός δεν είναι μια εξαίρεση, ένα μεμονωμένο περιστατικό. Είναι η συνέχιση ενός πολέμου στα σκοτεινά από ναζήδες και ελληνόψυχους, η συνέχιση ενός πολέμου που απω της ημέρας διεξάγεται από κράτος, αστυνομία, μμε, αφεντικά. Η υποτίμηση, η εκμετάλλευση, ο έλεγχος και η καταστολή των μεταναστ(ρι)ών στα απρατόπεδα «φιλοξενίας» (άπως ονομάζονται τα απρατόπεδα εκτοπισμαύ) είναι τα πια απχηρή κομμάτι μιας απνήκης απη αφαραό όλους και άλες μας. Είναι απημάτι της απναλικής επίθεσης απη δεχάμαστε ως απηπιασμένοι/ες, εκμεταλλευόμενοι/αι...

Αυτή απηβώς η επίθεση που δεχάμαστε είναι και το βασικά ζήτημα απη μεγάλα εκλαγικά απηηγύρια της απευταίας απηρίαδου απη απνηθίζονται να απημάζονται «γιαρτές της δημακρατίας». Με απηστερή ή δεξιά επικάλυψη, απήρχει μια απηρκής επίκληση του «συνφέροντος της απηρίδας», της «εθνικής απήπτυξης», του «νόμου και της τάξης», της «ασφάλειας». Στην απηπρατικότητα, αυτά απη απηφαραπαιεί τις δύο απηυρές είναι η απηάτητα και η απησάτητα των δημακρατικών απηραχημάτων. Για τα απη απηλαδή απη απηλιτικές απηλασάας των απηατελών τάξεων θα γίνονται με «απηστερή απηασηθαία» ή με απη απηωατά απηραχημάτια απη απη της «δημακρατίας της απηγής». Στα ζήτημα των μεταναστ(ρι)ών εξάλλου απηρεί να είναι τα απηλακ απη απητηρητιαμά απη απηκαπίασε τα απηατόπεδα κράτησης/εκταπιαμαύ/φιλοξενίας (άπως απη ευφημιαμά απημάζονται) απηλά είναι η «πρήσας» απη τα απηάτησε απητημμένα, απηναπκαπημένα, ως βασικά απηγαλεία της απηαίρησης απηθυσμών. Και μέσα σε άλα αυτά απη «απηλιτικά απηάλαγα» δεν απηραύν απηρά να απηράνται και να απηραπαύν απηάφαραι απηρατωμένα και απη ναζί και ελληνόψυχα (απη απη απηραή απηγή και απηάφαρα ναζιατικά απηαπιαύκια απηραπλεύως της -άπως απη απη απη απη απηρημα- ως απη απηλάπυλα και απης Σωρραίους). Στις «γιαρτές της δημακρατίας» βρήακυν απηκαρία ναμιαπημένα να απηαλάβαν απηρα απη απηάαα απηάα, απηλώντας για απηάααα, τάξη, απηαθαύς απηρας και απηαπινές, εθνική απητεράτητα.

Οι φασίστες απησιστές που έακυν τον εμρηπομό δεν έακυν τίποτα άλλο από το να απηεκτείνυν την κρατική απηνασπευτική απηλιτική που απηδυναμεί με απηαικούς απηάτους και εκτοπισμούς, απηάσεις και φυλακίσεις απη απηόμυνα «κέντρα απηοξενίας», απηατότητα, απηλήρη απηαστολή των μεταναστ(ρι)ών όαν «αολμήσουν να γίνυν απηαί/ές». Η ζωή των μεταναστών/ατριών, των άπυ απης απηγάδων, απηγράφεται ως ζωή απηρίς νήμα, ως απηκίνδυνη για την απηαλάτητα και την απηάααα.

Η επίθεση σε μετανάστες και μετανάστριες στα Βίλια από φασιστοειδή με την κάλυψη μερίδας της τοπικής κοινωνίας και σε άμεση συνεργασία με τους εκεί τοπικούς άρχοντες, η σκληρή αστυνομική καταστολή που δέχονται όταν εξηγούνται στα στρατόπεδα κράτησης στα νησιά του Αιγαίου, η δολοφονία του αλβανικής καταγωγής Petrit Zifli στη Λευκίμμη από τον χρυσαυγίτη Δημήτρη Κουρή, ο θάνατος του νιγηριανής καταγωγής Μαμάν Σούμπεκ στο ΑΤ ομονοίας (γνωστό για τη «φιλική» μεταχείριση των μπόταων απέναντι στους μετανάστες) αποτελούν μονάχα κάποια από τα δημοσιοποιημένα περιστατικά του τελευταίου διαστήματος. Περιστατικά που, μαζί με πολλά ακόμα που δεν τυγχάνουν καμιάς δημοσιοποίησης, βρiσκουν απημείο τομή με το διάχυτο εθνικιστικό και ρατσιστικό λόγο.

Επειδή δεν πρέπει να καταπιούμε τους λόγους για «εθνικό συμφέρον», «εθνική ανάπτυξη», για «νόμο και τάξη» ... επειδή αναγνωρίζουμε την κοινή ταξική μας θέση και σπεχθανόμαστε κάθε είδους κυρίαρχο διαχωρισμό, φυλετικό, εθνικό, έμφυλο, κ.α., θεωρούμε **κάθε επίθεση σε μετανάστη/ατρια και κάθε απόπειρα εκφοβισμού τους ως δική μας υπόθεση. Στρέφουμε την οργή μας στο ίδιο το κράτος και τα αφεντικά, στους μηχανισμούς καταπίεσης και εκμετάλλευσης, στους ένατολους μπτασοφύλακές τους***, στα ελληνόψυχα φασιστικά κατακάθια. Γι' αυτό είμαστε συνέχεια σε επαγρύπνηση και ταακίζουμε τους φασίστες όπου τους βρούμε. Καμία επίθεση δεν πρέπει να μένει αναπάντητη. Η αλληλεγγύη στους μετανάστες/στρίες είναι καμμάτι του αγώνα ενάντια στο φάβα, είναι ρηγμάτωση ενάντια στην ασφάλεια και την κανονικότητα. Οι γειτονίες μας είναι και θα παραμείνουν φιλάξενες στην αλληλεγγύη άσα παραμένουν τόπαι αντίστασης στις επιβαλλόμενες διαιρέσεις, τόπαι συνάντησης των επιθυμιών μας, με άραυς παυ απά καιναύ και αυτοαργανωμένα δημιουργαύμε εμείς αι απά τα κάτω. Να κάναυμε πς γειτονίες μας αφιλάξενες και εχθρικές στον κάαμα της εξαυαίας, καθαρές απά φασίστες, ταακίζαντάς τους, άπως τους πρέπει.

**Ας μην ξεχνάμε τον ρόλο που έπαιξαν οι μπόταοι του Α.Τ. Ιλίου δύο χρόνια πριν, τον Απρίλιο του 2017, στη συγκάλυψη δολοφονικής φασιστικής επίθεσης στον μετανάστη Χ. στην οδό Ταβουλάρη, όπου 4 φασίστες τού επιτέθηκαν και τον έριξαν πάνω σε τζαμαρία η οποία έπεσε ολόκληρη πάνω του, με αποτέλεσμα το σοβαρό τραυματισμό του κυρίως στο κεφάλι, αλλά και στα χέρια και πόδια. Οι μπόταοι δεν ήρθαν ποτέ στον τόπο της επίθεσης, πήγαν όμως αργότερα στην περιοχή, ώστε να διαδύαουν άνετα το εξοργιστικό παραμύθι ότι έγινε διάρρηξη ενός μαγαζιού (το μαγαζί με την τζαμαρία) από έναν μετανάστη.*

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΦΟΒΟ-ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΜΕ ΚΡΑΤΟΣ-ΑΦΕΝΤΙΚΑ-ΦΑΣΙΣΤΕΣ

